

MICALET TEATRE

Una caca de pessebre

Xavier Gonzàlez-Costa

Dibuixos de Jesús Huguet

Premi de Teatre Infantil Xaro Vidal - Ciutat de Carcaixent

(La NENA parla al públic, burleta, amb cantarella, desafiadora i repel·lent, mentre juga amb l'iPad, que ja no sap com posar-se d'avorrida que està. Per a l'escena, només es necessita un sofà, o una butaca, o una catifa al mig de l'escenari.)

NENA. Tinc un iPad... i vosaltres, no. Sí, ja sé que algú ara diu o pensa «jo també», però el meu és meu. Meu, meu, meu i prou. No del meu papa o la meva mama: meu! Meu, meu, meu i meu! I vosaltres no... A vosaltres segur que només us hi deixen jugar de tant en tant i només una estoneta... Jo, no... Jo hi puc jugar tant com em doni la gana... Elis, elis... Tant com vulgui... Tota l'estona... I m'ho passo teta... No com vosaltres, que heu hagut de venir a veure aquesta obra de teatre pesadíssima... Quin rotllo... Jo no... Mentre us esteu aquí que ja no sabeu com posar-vos-hi, jo aniré jugant amb el meu iPad... Perquè és meu... Meu i prou... I m'hi passaré tot el dia... I m'ho passaré pipa... i...

(Se li acaba la bateria.)

NENA. Mama... Mama!... MAMA!

MARE. *(En off.)* Què passa?

NENA. S'ha acabat la bateria!

MARE. *(En off.)* Això és perquè fa massa estona
que hi jugues.

NENA. Deixa'm el mòbil.

MARE. *(En off.)* No.

NENA. *(Rebequeria estratosfèrica.)* Deixa'm el mòbil...

Deixa'm el mòbil!... DEIXA'M EL MÒBIL!

MARE. *(En off.)* Va, calma't, bonica, que no n'hi
ha per tant...

NENA. Vull el teu mòbil!

MARE. *(En off.)* Ta... Ta... Tampoc té bateria.

NENA. Doncs vine a jugar amb mi!

MARE. *(En off.)* Tinc feina.

NENA. I tu, papa?

PARE. *(En off.)* Estic cansat.

NENA. M'avorreixo!

PARE. *(En off.)* Però si tens l'habitació plena de
joguines...

NENA. Són velles!

PARE. *(En off.)* Velles???

NENA. *(Rebequeria.)* Vull un mòbil, vull un mòbil,
vull un mòbil!

MARE. (*En off.*) Escolta'm, per què no fas una cosa?

NENA. No vull fer cap cosa!

MARE. (*En off.*) Per què no escrius la carta als Reis? S'acosta Nadal i si no la tens feta quan arribi el patge...

NENA. I després em deixaràs el mòbil?

MARE. (*En off.*) Ja ho veurem.

NENA. I després em deixaràs el mòbil???

MARE. (*En off.*) Bé... Potser sí... Va, escriu la carta.

NENA. D'acord.

«Estimats Reis de l'Orient,

No em feu perdre el temps escrivint cartes i porteu-me... i porteu-me... i porteu-m'ho TOT!»

Ja està!

MARE. (*En off.*) Ja està? Tan ràpid?

NENA. Espera't, m'oblidava una cosa:

«Postdata: I no us atreviu a oblidar-vos res o, l'any que ve, em passo a la competència i li envio la carta al Pare Noel!».

Ja em pots donar el mòbil!

MARE. (*En off.*) És que... És que, ara, he de fer una trucada important!

NENA. Important?

MARE. (*En off.*) Molt important.

NENA. (*Dramatitzant.*) Més important que fer
feliç la teva filla?

MARE. (*En off.*) Demana-l'hi al teu pare!

NENA. Papa?

PARE. (*En off.*) És que... És que he d'anar al lavabo!

NENA. «Postdata 2: Estimats Reis de l'Orient, de
passada que veniu, quan m'ho hagueu deixat
tooooot, com que de tornada ja anireu més
descarregats, no us podríeu emportar els meus
pares ben lluny que, igualment, no em fan cap
servei?»

MARE. (*En off.*) Reina, per què no fas el pessebre,
mentrestant?

NENA. El pessebre... Que guai! Ja no me'n recor-
dava.

*(Va a buscar la capsa del pessebre, se situa al
davant de l'escenari i comença a regirar-ne
el contingut, traient les figures d'una en una.*

*En paral·lel a això, cada figureta que ella
treu de la capsa apareix al seu darrere:*

*Són l'Actor 1 i l'Actor 2 que, amb algun
detall que els identifiqui amb el personatge,
fan els moviments que la NENA fa fer a la
figureta. Ella hi juga i les comença a fer sortir
de dues en dues, muntant-hi historietes. Al seu*

darrere, els dos actors van de bòlit intentant seguir de manera còmica l'acció que la NENA improvisa. A mesura que deixa de jugar amb les figures, les deixa escampades fora de la capsa, llençant-les cap als seus costats. Així, cada una que llença serveix perquè l'actor que la interpreta desaparegui fora d'escena, amb un salt, pel mateix costat.)

NENA. *(Al públic.)* El pessebre... M'encanta el pessebre. Vosaltres també feu el pessebre? Sí? Però segur que no és tan maco com el meu. Jo tinc unes figures precioses. Voleu que us les ensenyi?

(Obre la capsa i comença a treure'n les figures.)

NENA. A veure, a veure... A veure qui surt per aquí?... L'Angelet! Molt bé, Angelet! Has sigut el primer de sortir!

(Li fa un petó i l'Actor 1, que apareix al seu darrere, s'eixuga la cara fatigat.)

NENA. Oi que és maco el meu Angelet? Guapo Angelet! L'Angelet més guapo del pessebre! *(Pre-gunta al públic.)* I què fa l'Angelet més guapo

del pessebre? Anunciar als pastors que ha nascut el Nenjesús? Cantar cançonetes al portal? Pelar-se de fred perquè ha d'anar vestit amb aquesta túnica ridícula que sembla la camisa de dormir de la meva iaia? No! L'Angelet més guapo del pessebre sabeu què fa? Vola!

(El llança enlaira, però no l'agafa, i l'actor del darrere salta i es clava una morrada al terra. La NENA recull la figura i l'actor s'aixeca adolorit.)

NENA. Ui, m'ha caigut... Pobret Angelet... Que ja no saps volar? Esclar, tant de temps dins la capsa, has perdut la pràctica. Doncs vinga, a practicar!

(I el torna a tirar enlaira i li fa fer mil voleiades, amb l'actor que no para de rebre patacades.)

NENA. Vola, vola, Angelet!

(De cop, se'n cansa i el llança cap a un costat, fent que l'actor surti amb un salt desesperat d'escena pel mateix cantó.)

NENA. I ara que ja saps volar, a veure si aprens a aterrar! Ha, ha, ha... Quin Angelet més burro...

(Treu la Mula de la capsa i surt l'Actor 2.)

NENA. Mira! Parlant de burros, aquí tenim la Mula!

Au, Mula maca, pastura, pastura, que aquesta herba és molt bona.

(L'amorra al terra i la fa pasturar... amb l'altre al darrere que també ho va fent.)

NENA. Ui, ara la Mula té pipí.

(Simula que la mula fa pipí.)

NENA. Ecssss! Però què has fet, fastigosa, marrana, porca?

(L'hi fa aixafar i simula que rellisca... al darrere, l'actor, també es clava una bona costellada.)

NENA. Veus què t'ha passat? Has relliscat amb el pipí i t'has ben empastifat!

(I la llança a l'altre costat, obligant l'actor a saltar fora d'escena.)

NENA. Au, ves a eixugar-te lluny d'aquí, pixanera!

(Treu un Pastor i surt l'Actor 1.)

NENA. Un Pastoret! On tens les ovelles, Pastoret?
A veure si en trobem alguna?

(Remena dins la capsa amb el Pastoret agafat pel coll, i l'actor de darrere s'ofega.)

NENA. Ovelletes... Ovelletes... On sou, Ovelletes?
Veniu de seguida, que el Pastoret us troba a faltar.

(El deixa al terra un moment i l'actor queda assegut, refent-se de l'ofec, fins que la NENA en treu una ovella i surt l'Actor 2 per l'altre costat.)

NENA. Mira la dolenta que s'escapava del Pastoret!

(Torna a agafar el Pastoret.)

NENA. Mira-la, Pastoret, mira que és dolenta l'Ovella. Pica-la amb el bastó. Pica-la perquè no hi torni.

(I fa que la figura del Pastoret piqui la de l'Ovella, mentre al seu darrere els dos actors fan la mateixa acció, però el Pastoret fa mal a l'Ovella i aquesta s'hi torna.)

NENA. Ovella mal educada! No pots picar el Pastor, què t'has pensat?

(La llança, fent que l'actor també salti fora d'escena i acarona la figura del Pastor, mentre l'actor al darrere es queixa dels cops.)

NENA. Ai, aquest Pastoret tan simpàtic... Què en farem, d'aquest Pastoret tan simpàtic a qui no creuen les ovelles, eh?

(El to va canviant a emprenyada.)

NENA. Qui vol un Pastoret que no sap fer la seva feina, eh?

(L'actor es comença espantar.)